

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11. 12. 2018, o **odvolání** obžalovaného **P. K.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve vazbě Věznice XXXXX, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 21. 9. 2018, č. j. 5T 93/2018-1178, **t a k t o :**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný P. K. uznán vinným ze spáchání zločinu podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku ve formě účastenství dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a zločinem podplácení dle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, který se dle skutkových zjištění soudu I. stupně dopustil tím, že obžalovaný P. K. s cílem získat zpět svůj externí disk Seagate 500 GB, S/N: XXXXX, model: XXXXX, jenž byl dne 12. 6. 2015 jako důkaz (položka č. 6 protokolu o provedení domovní prohlídky) zajištěn v rámci trestního řízení vedeného proti němu na Policii ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, pod č.j. UOOZ-2553/TČ-2014-29001, a následně na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihomoravského kraje, Službě kriminální policie a vyšetřování, Odboru analytiky a kybernetické kriminality, pod č.j. KRPB-89154/TČ-2015-060079-LAZ, na němž měla být, kromě jiných dat, uložena digitální kryptoměna Bitcoin (BTC) v blíže nezjištěné hodnotě, kdy zpracovatelem této věci byl L.L. (OEC XXXXX),

v přesně nezjištěné době na konci léta roku 2017 prostřednictvím svého známého J.K., nar. XXXXX kontaktoval obžalovaného F.L. a Z.K., jehož trestní stíhání bylo zastaveno, jehož dcera s L.L. v minulosti žila, a sdělil jim, že mají s využitím zmíněného blízkého poměru kontaktovat L.L. a získat od něho předmětný externí disk, s tím, že pokud se jim to podaří, dostanou odměnu v řádu milionů korun, kdy obžalovaný F.L. a Z.K., si následně domluvili s L.L. několik schůzek, které se konaly vždy v prostoru rychlého občerstvení v areálu obchodního centra Avion Shopping Park, Brno, Skandinávská 128/2, a to

dne 12. 12. 2017 v době od 12:46 hodin do 13:46 hodin, kdy Z.K. pod příslibem blíže nespecifikované finanční výhody předal L.L. externí pevný disk WD Elements s/n XXXXX za tím účelem, aby na něj nahrál data z policií zajištěného disku Seagate 500 GB, S/N: XXXXX,

dne 10. 1. 2018, kdy Z.K. za stejným účelem slíbil L.L. částku v rozmezí 30.000.000,-Kč až 40.000.000,-Kč,

dne 25. 1. 2018, kdy Z.K. a obžalovaný F.L. za stejným účelem ukázali L.L. obálku s blíže nezjištěným množstvím peněz, dále mu předvedli aplikaci Mycelium, pomocí níž by mu v budoucnu za nahrání dat z policií zajištěného disku převedli bitcoiny a dále obžalovaný F.L. slíbil L.L., že až to celé proběhne, pošle mu 100 bitcoinů,

dne 7. 2. 2018 kolem 12:00 hodin, kdy Z.K. a obžalovaný F.L. sdělili L.L. prostřednictvím SMS bitcoinovou adresu pro účely převedení bitcoinů,

dne 7. 2. 2018 kolem 19:35 hodin, kdy Z.K. a obžalovaný F.L. předali L.L. finanční hotovosti ve výši 100.000,-Kč, přičemž L.L. jim proti tomu, v rámci předstíraného převodu (§ 158c trestního řádu), předal kopii externího pevného disku WD Elements s/n XXXXX,

a konečně dne 20. 2. 2018, kdy obžalovaný F.L. za nahrání dat z policií zajištěného disku slíbil L.L. částku 500 bitcoinů, tedy takto zvýšil částku z původních 100 bitcoinů vyslovenou dne 25. 1. 2018,

přičemž Z.K. a obžalovaný F.L. průběžně o všem informovali obžalovaného P.K., který je opakovaně v jejich konání utvrzoval a svými radami podporoval,

kdy následně obžalovaný P.K. v návaznosti na předchozí jednání a stále s cílem získat zpět svůj externí disk Seagate 500 GB, S/N: XXXXX, model: XXXXX, jenž byl dne 12. 6. 2015 jako důkaz (položka č. 6 protokolu o provedení domovní prohlídky) zajištěn v rámci trestního řízení vedeného proti němu na Policii ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, pod č. j.: UOOZ-2553/TČ-2014-29001, a následně na Policii ČR, Krajském ředitelství policie Jihomoravského kraje, Službě kriminální policie a vyšetřování, Odboru analytiky a kybernetické kriminality, pod č. j. KRPB-89154/TČ-2015-060079-LAZ, na němž měla být, mimo jiná data, uložena digitální kryptoměna Bitcoin (BTC) v blíže nezjištěné hodnotě, kdy zpracovatelem této věci byl L.L. (OEČ XXXXX),

dne 20. 2. 2018 v prostoru rychlého občerstvení v areálu obchodního centra Avion Shopping Park, Brno, Skandinávská 128/2, ve chvíli, kdy Z.K. a obžalovaný F.L., se kterými na místo přijel, stáli opodál, sdělil L.L., že pokud mu zpřístupní data z předmětného zajištěného externího disku, dá mu polovinu z částky 3.284 bitcoinů na předmětném disku se nacházejících, a to tak, že poté co mu bude umožněno otevření disku, na němž se částka 3.284 bitcoinů má nacházet, zašle polovinu bitcoinů L.L. na jeho bitcoinovou adresu, kterou si L.L. mezitím zřídí.

Obžalovanému byl podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku uložen trest propadnutí věci a to externího USB disku WD Elements označen S/XXXXX včetně kabelu, útržek papíru se jménem P.K. a dalšími údaji uložené u Policie ČR.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolání obžalovaný P.K.. Odvolání směřovalo jak do výroku o vině, tak i do výroku o uloženém trestu. Obžalovaný má za to, že skutkový závěr soudu není dostatečně podložen provedenými důkazy, nebylo prokázáno, že by prostřednictvím svého známého J.K. kontaktoval obžalovaného F.L. a Z.K. a sdělil jim, že mají s využitím blízkého poměru kontaktovat L.L. a získat od něho předmětný externí disk. Obžalovaný poukazuje na to, že od zahájení trestního stíhání vinu popírá, hájil se tím, že jeho úmyslem bylo získat disk legální cestou, nikoliv uplácením. Z žádného provedeného důkazu nebylo prokázáno, že by obžalovaný naváděl obžalovaného F.L. se Z.K. k poskytnutí úplatku a o jejich krocích nebyl informován. Má za to, že nebylo prokázáno, že by sdělil L.L., že pokud mu zpřístupní data z předmětného zajištěného externího disku, dá mu polovinu z částky 3.284 bitcoinů na předmětném disku se nacházejícím. Dále uvádí, že ze strany L.L. byl opakovaně veden ke spolupráci a potlačení strachu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Podruhová

Ze strany Policie ČR se tedy od začátku roku 2018 jednalo o policejní provokaci. Za situace, kdy jeho vina nebyla spolehlivě prokázána navrhuje, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek, a zprostil jej obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k závěru, že je nedůvodné.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, ve kterém bylo postupováno v souladu s trestním řádem a nedošlo v něm k žádným procesním vadám, v důsledku kterých by bylo na místě jeho zrušení z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

Soud I. stupně ve věci provedl všechna potřebná dokazování tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a zjistil skutkový stav bez důvodných pochybností. Obžalovaný se v podaném odvolání ani nedomáhá provádění dalších důkazů. Námitky, které jsou rozvedeny v podaném odvolání, jsou pouze opakováním obhajoby obžalovaného, kterou uplatňuje v řízení před soudem I. stupně. Ten však na ní v odůvodnění napadeného rozsudku beze zbytku reagoval. Všechny důkazy, které byly provedeny v souladu s trestním řádem, byly vyhodnoceny v intencích § 2 odst. 6 trestního řádu, když v postupu soudu I. stupně nebylo shledáno nic, co by odporovalo formální logice. Je nutno připomenout, že výsadním právem soudu I. stupně je provedené důkazy hodnotit, a odvolacímu soudu nepřísluší z podnětu podaného odvolání měnit skutkové, respektive právní závěry jen proto, že by případně hodnotil důkazy jinak. V dané konkrétní věci se odvolací soud zcela ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu, jenž je rozvedené v odůvodnění napadeného rozsudku.

Pokud se týká námítka obžalovaného, že se ničeho nedopustil s tím, že jeho úmyslem bylo disk získat legální cestou, nikoliv uplácením, tak s tímto nemůže odvolací soud souhlasit. Předně je možno poukázat na výpověď svědkyně P.R., kde ta uvedla, že dříve byla přítelkyní obžalovaného a tento poté, co byl v květnu 2017 propuštěn z výkonu trestu, tak po ní chtěl, aby kontaktovala policii a sdělila, že externí disk je její, a proto žádá o jeho vrácení. Následně ji obžalovaný vydíral, že pokud tak neučiní, že sdělí policii, že s ním páchala trestnou činnost, že legalizovala peníze pocházející z trestné činnosti. Již tento způsob získání předmětného disku obžalovaným nelze v žádném případě označit za legální. Současně je zcela nelogické, že by se obžalovaný snažil získat předmětný disk právní cestou prostřednictvím F.L., J.K. a Z.K.. Z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že zájem o získání předmětného disku měl toliko obžalovaný P. K., neboť pouze on věděl, jaká data jsou na předmětném disku uložena, a dále to byl pouze obžalovaný P. K., který byl schopen předmětná data z externího disku získat. Pokud se týká odměny za zajištění předmětného disku, k tomuto se jednoznačně vyjádřil jak spoluobžalovaný F.L., tak svědek J.K., a dále i svědek L.L.. Pokud obžalovaný namítá, že se jedná o policejní provokaci, pak s tímto nemůže odvolací soud souhlasit, neboť to byl právě obžalovaný, který prostřednictvím dalších osob kontaktoval L.L. s tím, že prostřednictvím jeho osoby chtěli získat předmětný externí disk. Průběh schůzek byl monitorován a je zcela zřejmé, že osoby přijížděly na schůzky dobrovolně. Ze strany svědka L.L. nebyl činen žádný nátlak. Svědek L.L. se také ve své výpovědi podrobně vyjádřil, jaké odměny mu postupně byly nabízeny z poskytnutí předmětného disku.

Důkazy, které byly soudem I. stupně u hlavního líčení provedeny, a které také byly podle § 2 odst. 6 trestního řádu náležitým způsobem vyhodnoceny, zcela jednoznačně svědčí o tom, že to byl právě obžalovaný, který se společně s již odsouzeným F.L. dopustil trestné činnosti tak, jak je popsána ve výroku napadeného rozsudku. Tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, a to jednak jako účastník dle § 24 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku a dále jako pachatel vedeného trestného činu. Po stránce subjektivní jednal obžalovaný v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm.

a) trestního zákoníku, kdy tento úmysl zcela jednoznačně vyplývá z charakteru spáchané trestné činnosti.

Při ukládání trestu soud I. stupně důsledně respektoval všechny skutečnosti z tohoto pohledu rozhodné tak, jak mu to ukládá ustanovení § 37 – 42 trestního zákoníku. Na straně obžalovaného nebylo možno shledat žádnou polehčující skutečnost, přitěžovalo mu naopak to, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán, přičemž projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovanému byl správně ukládán úhrnný trest podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný tak byl ohrožen trestem v rámci trestní sazby 1 rok až 6 let. Trest odnětí svobody uložený v první polovině zákonné trestní sazby rozhodně nelze, s ohledem na osobu obžalovaného, považovat za nepřiměřeně přísný. Výkon trestu nebylo možno podmíněně odložit, neboť obžalovaný si zjevně žádné ponaučení z uložených a vykonaných předchozích trestů nevzal. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Zcela na místě bylo i uložení trestu propadnutí věci a to externího disku USB WD Elements černé barvy včetně kabelu, útržku papíru s údaji, kdy těchto věcí bylo užito ke spáchání trestného činu.

Z důvodů, které jsou výše rozvedeny, bylo odvolání obžalovaného P. K. a podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu):

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a, trestního řádu),
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu):

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,

Shodu s prvopisem potvrzuje Radka Podruhová

- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 tr. řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhl. č. 312/1995 Sb.).

Brno dne 11. prosince 2018

JUDr. Vlastimír Čech v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Dan Krátký v.r.